

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

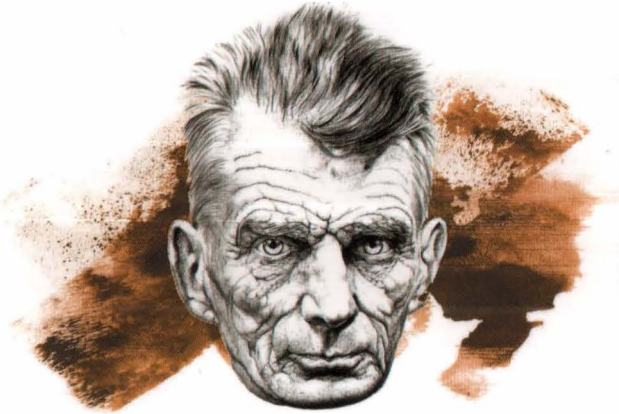


SAMUEL BECKETT

Felaket

SAMUEL BECKETT

Felaket ve Sair Kısa Oyunlar



Samuel Beckett

1906'da Dublin'in bir banliyösünde doğdu. 1927'de aynı kentteki Trinity College'da Roman Dilleri bölümünden mezun oldu. 1928'de Paris'te Ecole Normale Supérieure'de İngilizce okutmanı olarak çalışmaya başladı. Bu sırada yarı sürgün İrlandalı yazar James Joyce ile tanıştı. 1930'da İrlanda'ya dönerek Trinity College'da Fransızca okutmanı oldu, ama çok geçmeden görevinden ayrılarak Avrupa çapında dur duraksız bir yolculuğa çıktı. 1937'de Paris'e yerleşmeye karar verdi. 2. Dünya Savaşı'nda Almanlar tarafından işgal edildikten sonra bile Paris'i terk etmedi ve direnişe katıldı. Ama Gestapo'ya yakalanma korkusuyla Fransa'nın güneyine kaçarak hayatını çiftçilikle idame etti. Savaş sona erdikten sonra Paris'e döndü. 1946-1949 yıllarında ünlü üçlemesi *Molloy*, *Malone Ölüyor* ve *Adlandırlamayan* ile *Godot'yu Beklerken* adlı unutulmaz tiyatro oyununu yazdı. Savaş öncesi ve sonrası yazdıklarından pek azı gün yüzüne çıktı, ta ki 1951'de, o da birçok reddin ardından *Molloy* yayımlanana kadar. *Godot* 1953'te Théâtre Babylone'da sahnelendikten sonra ünü giderek tırmandı. 1969 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Ömrünün geri kalanını hayat arkadaşı Suzanne Dumesnil'le birlikte Paris'te geçirdi ve 1989'da öldü.

Şadan Aydın

1960 yılında Bursa'da doğdu. 1984'te Edebiyat Fakültesi Fransız ve Roman Dilleri ve Edebiyatları bölümünden mezun oldu. Halen Bursa'da öğretmenlik yapmaktadır.

Şerif Erol

Boğaziçi Üniversitesi mezunu. Mezuniyetten sonra oyunculığa yöneldi. Yanı sıra radyo yayıncılığı ve programcılığı, çevirmenlik, eğitmenlik, senaryo yazarlığı yaptı.

Güven Turan

1943'te Sinop'ta doğdu. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitede yüksek lisansını tamamladı ve İngilizce okutmanlığı yaptı. Uzun süre reklamcılık sektöründe çalıştı. Şiir, öykü, eleştiri ve inceleme türünde çok sayıda eseri mevcuttur.



Kırmızı Kedi Yayınevi: 1025

Çağdaş Klasikler: 102

Özgün adı: *Catastrophe et autres dramatiques*

Felaket ve Sair Kısa Oyunlar

Samuel Beckett

Çeviren: Şadan Aydın, Şerif Erol, Güven Turan

Yayın Yönetmeni: Enis Batur

Editör: Volkan Atmaca

Kapak Tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Grafik: Taylan Polat

© Les Editions de Minuit, 1982-1986

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2018

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Bu kitaptaki oyunlar daha önce Mitos Boyut Yayınları tarafından 1993'te *Tüm Kısa Oyunları* adlı derlemede yayımlanmıştır.

Kırmızı Kedi'de Birinci Basım: Aralık 2018, İstanbul

ISBN: 978-605-298-407-9

Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Bilnet Matbaacılık ve Yayıncılık A.Ş.

Dudullu Organize San. Bölgesi 1. Cad. No: 16

Ümraniye/ İSTANBUL

Tel: 0212 444 44 03 Sertifika No: 31345

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedi@kirmizikedi.com / www.kirmizikedi.com

www.facebook.com/kirmizikedi yayinevi / twitter.com/krmzikedikitap

kirmizikedi edebiyat.blogspot.com.tr

Ömer Avni Mah. Emektar Sok. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Samuel Beckett

FELAKET

ve

Sair Kısa Oyunlar

OYUN



Editörün notu:

Buradaki oyunların tamamı İngilizceden çevrilmiştir. “Felaket” ve “Ne Nerede” hariç hepsi ilk olarak İngilizce yazılmış, sonradan yine yazar tarafından Fransızcaya çevrilmiş ya da uyarlanmıştır. Diğer iki oyunun özgün dili Fransızca olup yine sonradan Beckett tarafından İngilizceye çevrilmiştir. Bu yüzden biz de metinlerin “aslını” esas alarak eldeki İngilizce çevirileri Fransızcasına göre elden geçirdik. Kitaba ismini veren “Felaket” adlı oyunda “aslı” ile çevirisi arasında gözümüze çarpan ciddi farkları da dipnot olarak belirttik.

BU KEZ

That Time

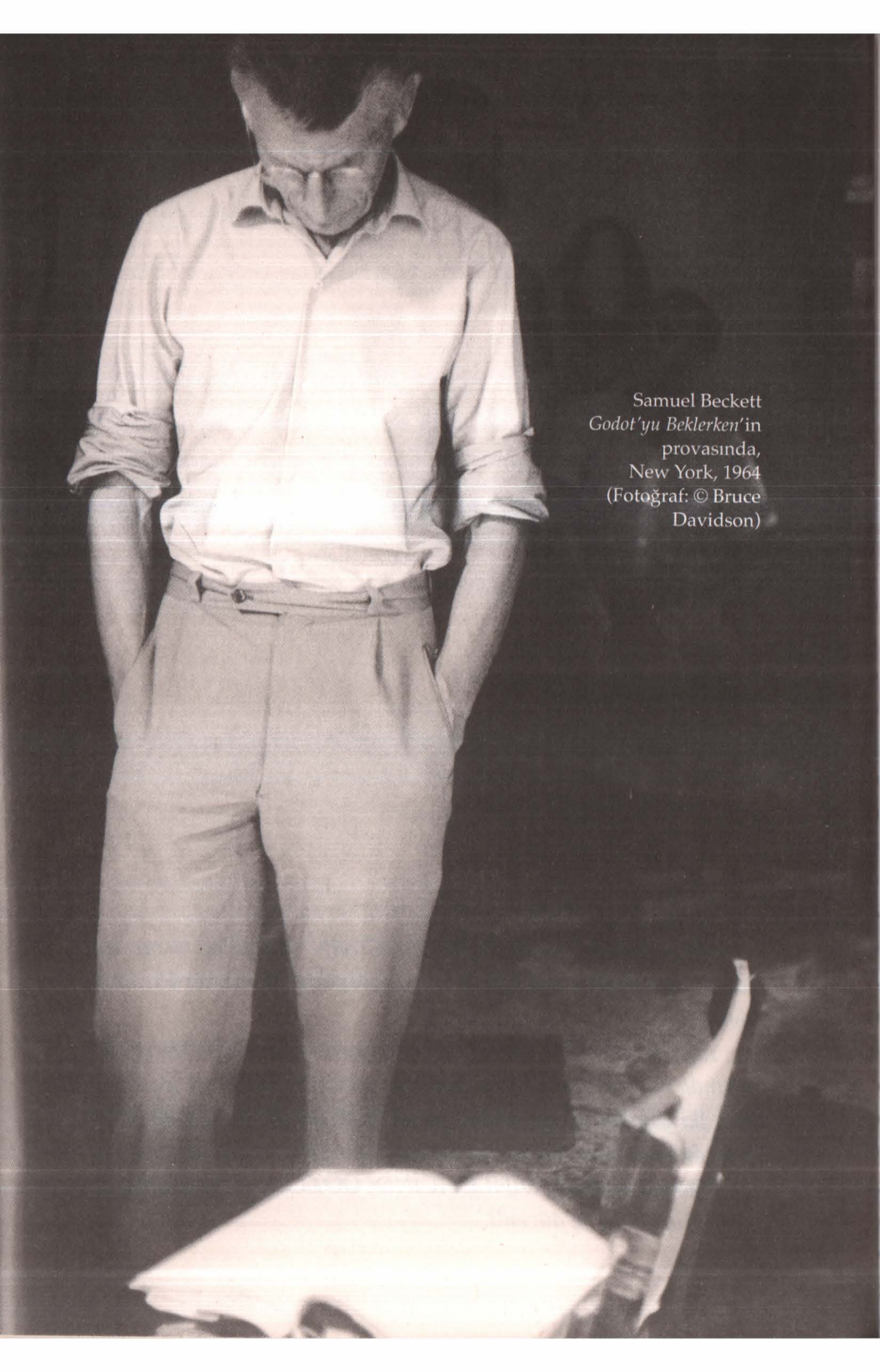
Çeviren: Şadan Aydın

Haziran 1974 - Ağustos 1975 tarihleri arasında İngilizce yazıldı. İlk basımı 1976'da, New York, Grove Press tarafından yapıldı. İlk kez 20 Mayıs 1976'da Londra'da Royal Court Theatre'da sahnelendi.

Perde. Sahne karanlık. DİNLEYİCİNİN YÜZÜ'ne vuran ışık sahne yüzeyinden yaklaşık 3 metre yüksekte ve merkezden biraz kenarda.

Yaşlı, solgun yüz, uzun, gösterişli beyaz saçlar yukarıdan bakıldığında bir yastığın üstüne yayılmış gibi görünüyor. A, B, C sesleri. İki yandan ve yukarıdan gelen kendi sesidir. Belirtilen yerler dışında kesintisiz olarak, öne arkaya gider gelir. Nota bakınız.

7 saniye sessizlik. DİNLEYİCİNİN GÖZLERİ açık. Soluğu duyulabilir, yavaş ve düzenli.



Samuel Beckett
Godot'yu Beklerken'in
provasında,
New York, 1964
(Fotoğraf: © Bruce
Davidson)

- A** bu kez geri döndüğünde son kez çocukluğunda saklandığın yıkıntının hâlâ orada olup olmadığını görmeye ne zamandı (*Gözler kapanır*) havanın kapalı olduğu kurşuni günlerde 11 numarayla hattın sonuna kadar gidip geriye yan döndüğünde çocukluğunda saklandığın yıkıntının orada olup olmadığını görmeye ama artık tramvay yok demek her şey bitti bu kez geri döndüğünde çocukluğunda saklandığın yıkıntının hâlâ orada olup olmadığını görmeye bu son kez yok bir tramvay ortalıkta yalnız eski raylar ne zamandı
- C** yağmurdan korunduğunda hep kıştı o zaman hep yağmurdur bu kez Resim Galerisinde yağmurdan ve soğuktan korunduğunda içeri girip kimse görmeden ve geçerek salonları sırlıklam üşümüş mermer bir bank bulup soluklanmaya ve kurumaya ve sonra kahretsin dışarı ne zamandı
- B** taşın üzerinde birlikte güneşin altında küçük ormanın kıyısındaki taşın üzerinde ve göz alabildiğine sararan buğdaylar aşk yeminleri eder-

ken siz neredeyse birbirinize dokunmadan bir mırıltıyla ne de buna benzer bir şey sen bir taşın ucunda o değirmen taşına benzeyen öbür uzun yassı taşta bakmadan birbirinize orada birlikte öylece orada güneşin altından taşın üzerinde küçük ormana arkanızı dönüp buğdaylara bakarak sabit gözlerle ya da gözler kapalı ve çevrenizde her şey hareketsiz tek yaşam izi yok tek canlı yok dışarıda tek ses yok

A feribottan doğruca ana yola tırmandın elinde gece çantan sağında solunda kahretsin eski yerler eski isimler dosdoğru iskeleden tırmanış ana yola ve orada tek bir tel bile yok görülecek pas tutmuş eski raylardan başka hiçbir şey ne zamandı annen ah Tanrı aşkına her şey çoktan bitti bu kez çocukluğunda çılgınlar gibi saklandığın yıkıntının bu son kez orada olup olmadığını görmek için geri döndüğünde

C acaba annen ah Tanrı aşkına her şey çoktan bitti her şey toz içinde bütün döküntüler sen banka son çöktüğünde eski yeşil paltonun içinde büzülmüş kurunmak için biraz ısı bulamazken kendi kollarından başka kahretsin oradan öteye başka yere tek bir canlı yok çevrede ve arada bir ayakta uyuyan bir refakatçi keçe tabanlı ayakkabılarını sürüyen tek ses yok arada bir keçe tabanlı ayakkabıların sürüklenişinden başka önce artan sonra yavaş yavaş azalan

- B** tüm çevrede her şey hareketsiz yalnız başaklar ve yapraklar ve siz de hepten hareketsizsiniz öylece taşın üzerinde afallamış kalmış tek bir ses yok tek bir sözcük yok zaman zaman sizin aşk sözlerinizden başka neredeyse mırıltıyla bir daha yaşarmamak üzere kurumazdan önce gözlerinizi yaşartan tek şey bu düşünce aklına ötekilerle birlikte her geldiğinde bu sahne beliriyordu gözlerinin önünde
- A** Foley belki de Çılgın Foley'di hâlâ ayakta kalan kule parçası geriye kalan üzerinde oturduğun moloz ve ısırgan otları artık ne arkadaşların ne yuvan belki deniz üstündeki şu ada senin hayır orada seninle birlikteydi tek bir gece seninle birlikteydi bir daha yanaştı bir sabah kıyıya her halükârda bir sabah ayrıldı bir sonraki çocukken saklandığın içeriye gizlice girmeyi kolladığın ve orada ısırgan otları arasında resimli kitapların gün boyunca saklanmak için koştüğün ama asla hiç kimsenin gelmediği yıkıntının hâlâ orada olup olmadığını görmek için
- C** ve orada bir süre başın kaldırılıyor gözlerin yeniden açılıyor eskilikten ve kirden kararmış büyük bir yağlıboya zamanında ünlü biri kadın ya da erkek hatta çocuk ünlü genç bir prens belki de bir prenses falan sülaleden genç prens ya da prenses eskilikten kararmış camın ardından yavaş yavaş beliriyor daha iyi görmek için iyi-

ce açılmış gözlerinin önünde bir yüz seni döse-
menin üzerinde birden geri döndüren yanında
kim var diye görmek için

B taşın üzerinde güneş altında öylece bakarken
buğdaylara ya da gökyüzüne ya da gözler ka-
palı görececek bir şey olmadığından göz alabil-
diğine sararan buğdaylardan ve mavi gökyü-
zünden başka zaman zaman aşk sözcükleriniz
neredeyse bir mırıltıyla bir daha akmamacası-
na kurumazdan önce dökülen gözyaşları bir-
den orada beyne üşüşen düşünceler arasında
çocukluğun derinliklerinden ya da hepsinden
kötüsü dolyatağından sahneler ya da uzun be-
yaz saçlarıyla İsa'dan çok önce doğan şu yaşlı
Çinli

C asla aynı değil bundan böyle asla tamamen aynı
değil ama burada hiçbir şey yeni değil şuydu
buydu genel geçer şeyler aynı olamazdın onca
yıl süründükten sonra bundan böyle asla aynı
olamadığını ondan sonra da aynı olamayacağını
mırıldanarak kendine yaşam boyu sürecek dağı-
nıklığının içine boğazına kadar bat

A ya da yalnız başına hayali konuşmalar uydu-
rarak dev ısırgan otları arasında bir taşın üze-
rinde on on bir yıl çocukluk hepsi senin uydur-
man kimi zaman bir ses kimi zaman başka bir
ses gırtlığın yırtılmasına kadar ve ulumalar hepsi
birbirinin aynı gecenin içinde karanlık sarınca

seni ya da ay ışığı ve seni aramak için yollara dökülen diğerleri

B ya da kafanın içi bomboş pencerede karanlıkta gece kuşunu dinlerken ve yavaş yavaş zorlaşıyor inanmak gitgide zorlaşıyor senin bir başkasına aşk sözleri söylediğine inanmak ya da bir başkasının sana ta ki görünceye değin bu öykünün boşluğu doldurmak için uyduracağı bir öykü olduğunu ve gene bu eski öykülerden birinin boşluk gelip seni kefen gibi sarmasın diye uydurulduğunu

(10 saniye sessizlik. Soluk duyulabilir.

3 saniye geçer, gözler açılır)

C asla aynı değil ama aynı aman tanrım sen hiç ben dedin mi kendine yaşamın boyunca söyle haydi (*Gözler kapanır*) sen hiç ben diyebildin mi kendine yaşamın boyunca dönüm noktası işte ağzın açılmayasıya kapanmazdan önce dilinden hiç düşürmediğin bir sözcük tüm yaşamın birbiri ardına gelen dönüm noktalarında aslında ilk ve son olan balçığın içinde kıvrılmış küçük solucan çıkardılar seni oradan kıvrımları açtılar ve düzleştirdiler bundan böyle yolun dosdoğru bundan sonra yoksa bu bir başka kez miydi bütün bunlar bir başka kez mi

B mırıldanarak kendine masallarını bu kez birlikte taşın üzerinde güneş altında ya da bu kez

birlikte kanal boyunca tekneleri çeken katırların yolunda ya da bu kez birlikte kumsalda bu kez bu kez ve ondan sonra yapabildiğinin en iyisi daima birlikte güneş altında bir yer o yolda akıntıya karşı günbatımına ve dökülen çöpler suya karışıp giden ya da sazlara takılan sıçan leşi ya da benzeri bir şey size doğru gelen ve yavaşça suya kapılıp gözden kaybolan

- A** bu kez döndüğünde çocukluğunda saklandığın yıkıntının hâlâ orada olup olmadığını görmek için bu son kez dosdoğru iskeleden ana yola tırmanış on bir numarayı yakalamak için kafanda tek düşünce kahretsin ne sağında ne solunda eski yerlerden eski isimlerden başka bir şey yok başın önünde ta yukarıda çanta elinde öylece çakılıp kalıncaya ve açık seçik görünceye kadar her şeyi
- C** ne Ademden ne Havvadan gelmediğini anladığında ne Ademden ne Havvadan gelmediğini anlamanın sana ne kazandıracığını görmeye başladığında hiç fikrin yok bunun kim olduğuna ilişkin senin ne olduğunu söylerken içine tıklandığın bu kafatası kimin içinde inleyip durduğun ya da yoksa bu kez bir başka kez miydi kirden ve eskilikten kararmış ölü portreleriyle yalnız başına ve çerçevelerdeki tarihler yüzyılda yanılmayasın diye sen olduğuna inanamadan kapanış saati gelince dışarı yağmur altına atılıncaya kadar

- B** onun yüzüne hiç göz atmadan ya da bir başka kısmına yok bir hareket ona doğru ne de ondan sana doğru hep koşut birbirine bir dingilin iki ucu gibi hiç yaklaşımadan birbirine yalnız iki belirsiz leke görüş alanının sınırında birbirinize hiç dokunmadan ne de buna benzer bir şey hep aranızda mesafe dokunma noktaları arasında bir santim kala etle kan gibi daha da iyisi yeminler olmasa iki gölge gibi
- A** yok artık gitmenin bir yolu peki ne yapmalı o zaman sorun değil yok artık tek bir sözcük bile etmemek canlılara yaşadığın sürece iki büklüm ve yayan o zaman geriye dönüş gara kadar giden bütün yollar kapalı ve tahta çakılı büyük güney ve doğu şebekelerinin Dorik istasyon binası hepsi kapalı ve harabeye dönmüş sıra sütunlar peki ne yapmalı
- C** yağmur ve ezeli puştluklar senin yanı sıra koşuşturan asla gerçekleşmemiş bir değişiklik için nasıl uğraşıldığı nasıl asla uğraşılmayacağı ezeli puştluklar senin ayağını kaydıran o sözcükler tükenene beynin tükenene ve bacaklar tükenene kadar kimin olursa olsun ya da ne olursa olsun bütün kilise bölgesinden yalpalamalar ve mırıltılar
- B** devinimsiz hep devinimsiz bu kez taşın üzerinde ya da bu kez kumsalda yan yana uzanmış kumlara ufka bakarak ya da gözler kapalı ufuk

siyah ufuk siyah devinimsiz yan yana sahne belirliyor gözünün önünde ve oradasınız işte neresi ise orası

A

vazgeçmek tek çare o zaman soluk sabah güneşi olmayan basamaklara çöküvermiş başka bir yerde de olmayan güneş o zaman başka yerler gerek çöküvermeye soluk güneş altında bir kapı eşiği yani birisinin kapısının eşiği gece feribotunun geliş saatini beklemek için kahretsin uzakta kaldı artık orası uyuma ihtiyacı yok artık hiçbir yerde kahretsin hep eski yerler eski isimler yoldan geçenler ağzı açık bakakalan sonra yolun öte yanına geçip ötelere giden

B

devinimsiz yan yana güneşte sonra dalıp giden hiç kımıldamadan bir halterin iki ucundaki ağırlıklar gibi gözkapakları dışında ve hep arasıra ve arada aşk yeminleri eden dudaklar dışında ve tüm çevrede her şey devinimsiz her ne olursa olsun kıpırdaşan hiçbir şey yok hiçbir ses yok yaprak hışırtıları yalnız aradaki küçük ormandan gelen ya da başaklar ya da çimenler ya da kamışlar ne insan ne de hayvandan eser var gözün görebildiği kulağın duyabildiği

C

hep kış o zaman hep yağmur hep sokağın soğuktan ve yağmurundan korunmak amacıyla bir yere sığışıvermek babadan kalma eski yeşil paltonun içinde girişi ücretsiz olan yerler yalnız halk kütüphanesi örneğin işte bir tane daha ya-

şasın beleş kültür barınaksızlara tanrısal lütuf
ya da postane işte bir tane daha bir başka yer bir
başka kez

- A** kapı eşiğine çöküvermişsin soluk güneş altında
eski yeşil paltonun içinde işe yaramayan gece
çantası dizlerinin üstünde artık bilmeksizin ne-
rede olduğunu ne ne zaman ne için bildiğin tek
şey dünyada yalnız olduğun bu kez taşın üze-
rindeki gibi çocukken hiç hiçbir şeyin gelmedi-
ği taşın üzerindeki gibi

*(10 saniye sessizlik. Soluk duyulabilir seviyede.
3 saniye geçer, gözler açılır)*

- B** ya da aynı yerlerde yalnız başına boşluğu doldur-
mak için öykü uydurarak taşın üzerinde (*Gözler
kapanır*) taşın ucunda yalnız başına buğdaylarla
ufukla ya da kanal boyunca tekneleri çeken ka-
tırların yolunda üzerinde katırların hayaletleriy-
le ve akıntıda sürüklenen boğulmuş fare ile ya
da kuş ile ya da her neyse onunla birlikte batan
günün ışıkları içinde çekip giderken yavaş yavaş
görüş alanının dışında yok kıvıldaayan hiçbir şey
su ve batan güneşten başka batıp yok olana de-
ğın ve sen her batanla birlikte batana değin

- A** hiçbir şey gelmiyordu taşın üzerindeki çocuk-
tan başka dev ısırgan otları arasında yıkık du-
varın gediğinden kitabına vuran ışıkla gecenin
karanlığı iyice bastırmadan önce ya da ay ışığı

ve onu aramak üzere yollara dökülen herkes ya da kendi kendine söyleşirken birçok parçaya bölünürken yarenlik etmek için hiçbir şeyin gelmediği o yerde

C hep kış sonra bitimsiz kış yıllar yılı kış sanki bitmiyor gibi geçen yıl bilmiyor ilerleyemeyen zaman gibi bu kez postanede bütün koşuşturmalar yılbaşı koşuşturmaları kollayıp girince oraya sokağın soğuşundan ve yağmurundan korunmak için herhangi biri gibi kapıyı iterek ve dosdoğru ileri ne sağa ne sola üzerinde formlar ve bağlı kalemler bulunan masaya ve önüne ilk gelen boş sandalyeye çöküş çevreye her zamanki gibi bir göz atış dalmadan önce

B ya da bu kez kumsalda sırtüstü yalnız rahatını bozacak yeminler olmadan zaman erkenken ya da geçen gittikten sonra geri gelmeden önce o ya da hem geç hem erkenken o gittikten sonra geri gelmeden önce ve sen eski sahneye hangi sahne olursa olsun aynı eski sahneye dönmenden önce o zamandan önce sonradan önce fareli ya da başakları sararan buğdaylı sahneye ya da bu kez kumsaldaki planörün geçtiği ve senin sonra çok sonra döndüğün sahneye

A on bir on iki yaşlarında yıkıntıda ısırgan otları arasındaki düz taşın üzerinde karanlıkta ya da ay ışığında mırıldayan bir ses bazen bir başka ses işte çocukluğun işte basamakların üzerinde

soluk güneşin altındasın gene kahretsin yoldan geçenler ağzı açık donakalıyor hadiseyi görünce güneş altında yasaya aykırı olarak çöküvermiş gece çantasına sımsıkı yapışmış önünde yüksek sesle gözler kapalı gevezelik ederken onlar şapkadan dışarı çıkan beyaz saçlardan sular süzülüyor ve işte böyle duruyordun soluk güneş altında her şeyi unutarak

- C** atılma korkusu belki burada iğrenç görüntü dışında yapacak hiçbir şey olmadığından işte bu yüzden bu göz atış senin piç arkadaşlarına Tanrıya şükrederek bir vakitler kötü ve olduğun her şey olduğun onlar gibi olmadığı için senin kaçtığın kaçabildiğin kadarıyla bütün iğrençlikler gözler önüne serilene değin sana yönelen ya da bir dumanın içinden geçiyormuş gibi seni delip geçen bütün bu bakışların etkisi altında anladın bu kez yoksa bu bir başka kez miydi bir başka yer miydi bir başka kez miydi
- B** planör geçerken yukarıdan değişiklik yok hiç aynı mavi gök hep değişen hiçbir şey yok ondan başka orada seninle birlikte ya da değil sağ elinde hep sağ eli alanın sınırında ve hep ara sıra sonsuz dinginlik zor duyulur seni seviyorum gibi bir mırıltı inanması güç senin de hiç bu derece saçmalayacağına bu defaya kadar sonunda
- A** kapı eşiğine çökmüş uydurarak bütün bu öyküyü gittikçe yaratarak kendini milyonuncu kez

yaratarak kendini tümünden unutup niçin ve nerede olduğunu Çılgın Foley'i ve geri kalanları hâlâ orada olup olmadığını görmek için dönüp geldiğin gecenin gelmesi hareket saatinin gelmesi için saklanmak üzere çocukluk günlerinin yıkıntısını

C kütüphane işte bir başka yer bir başka kez bu kez kayıverdin içeri sokağın soğuğundan ve yağmurundan korunmak için bakan kimse yokken bir şey vardı orada ve ondan sonra sen aynı olamadın kısacası varlığını yitirdin tozla ilgili bir şeydi bu sana tozun anlattığı bir şey sayfanın üzerine hiç ses çıkarmadan eğilmiş moruklar topluluğunun bulunduğu büyük yuvarlak masaya oturunca sessizlik içinde

B bu kez sonunda deneyip başaramadığında karanlıkta pencerede ve uçup giden gece kuşunun bir başkasının ardından ötüşü ya da bir tarla faresiyle içi boş ağaca geri dönüşü artık tek bir ses bile yok saatlerce saatlerce tek ses yok defalarca uğraştığın ve boşluğu doldurmak için sözcükler oluşturma olanağını bulamadığın halde o halde vazgeçmekten başka çare yok orada pencerede gecenin karanlığında ya da ay ışığında kesin olarak vazgeçmeli ve bırakmalı gelsin daha kötüsü olmaz zaten seni sarmalamaya gelmiş geniş kefen daha kötü değil öncekinden ya da pek o kadar değil ya da pek değil

A gece çantası elinde babandan kalma yerleri süpüren eski yeşil paltonla suları süzülerek şapkadan dışarı taşan beyaz saçlarıyla rıhtıma geri dönmek ve saatin gelmesini beklemek ne sağa ne sola doğruca aşağı kahretsin eski yerler eski isimler kafadaki tek düşünce gemiye çıkmak kahretsin oradan uzaklaşmak ve asla geri dönmemek yoksa bütün bunlar bir başka kez miydi bir başka kez oldu mu acaba bu kezden başka kahretsin her şeyden uzaklaşmak ve asla geri dönmemek

C tek ses yok yaşlı soluklardan ve çevrilen sayfaların hışırtısından başka sonra birden bu toz ortalık toz duman oldu gözlerini açtın sonuna değin yerden tavana değin yalnızca toz ve tek ses yok ve yalnızca onun sesi sana geldi gitti diyen böyle bir şeydi işte geldi gitti ne kimse geldi ne kimse gitti belki geldi gitti belki geldi gitti

(10 saniye. Soluk duyulabilir. 3 saniye geçer, gözler açılır. 5 saniye geçer, gülümseme, tercihen dişsiz bir ağzın gülümseyişi. Işık yavaş yavaş kararana değin 5 saniye geçer ve perde)

Not

10'ar saniyelik iki arayı saymazsak aynı A, B, C sesleri birbirlerini kesintisiz olarak izler. Bununla birlikte seslerin birinden ötekine geçiş, özellikle vurgulanmasa bile hissedilir olmalıdır. Kaynak ve bağlam farklılıkları bu etkiyi yaratmakta yetersiz kaldığı takdirde sesin üç ayrı yükseklikte kaydedilmesi gibi mekanik yollara başvurulabilir.

SOLO

A Piece of Monologue

Çeviren: Şadan Aydın

David Warrilow'un "ölüme dair" bir oyun isteği üzerine Ekim 1977 - Nisan 1979 tarihleri arasında İngilizce yazıldı. İlk defa 14 Aralık 1979'da New York'ta La MaMa Experimental Theatre Club'da sahnelendi.

Perde

Zayıf bir ışık yayılıyor.

Anlatıcı, ön sahnede, salona göre solda.

Beyaz saç, beyaz gecelik, beyaz çoraplar.

İki metre solunda, aynı seviyede, aynı boyda bir ayaklı lamba, kafa büyüklüğünde beyaz küre, ışığı zayıf.

İyice sağda, aynı seviyede ot yataklı bir karyolanın beyaz ayakları.

Söz başlamadan önce on saniye geçer.

Sözü'n bitmesine otuz saniye kala lambanın ışığı azalmaya başlar.

Lamba sönmük. Sessizlik. ANLATICI, küre, karyolanın ayakları, yayılan zayıf ışıktaki zor görünüyorlar.

On saniye geçer.

Perde.

ANLATICI

Doğumu ölümü oldu. Bir daha. Sözcükler çok az. Onlar da ölüyor. Doğumu ölümü oldu. O zamandan beri, yüzünde hep bir ceset tebessümü. Ölümüne kadar sürecektir bu. Kundakta ve beşikte. Anne göğsünde ilk fiyasko. İlk acemice adımlarını atarken. Anne ile dadı arasında. Onca yol. Paytak adımlarla. Yüzünde hep o ceset tebessümü. Cenazeden cenazeye. Bugüne kadar. Bu geceye. İki buçuk milyar saniye. Bir daha. Bu kadar az olduğuna inanmak zor. Cenazeden cenazeye... Az kalsın sevdiklerinin cenazesi diyecekti. Otuz bin gece. Bu kadar az olduğuna inanmak zor. Doğum gecenin en koyu karanlığında. Güneş çoktan batmış karaçamların ardında. Yeni yeşeren taze iğne yapraklar. Odada karanlık çoğalıyor. Ta ki ayaklı lambanın zayıf ışığı yayılana kadar. Fitili kısık. Şimdi. Bu gece. Gece kalkış. Her gece. Odada zayıf ışık. Kaynağı belirsiz. Pencereden değil. Hayır. Yok denecek kadar az. Yok diye bir şey yok. El yordamıyla pencereye gidip dışarıya bakıyor öylece. Duruyor orada. Gözleri dışarı dikili. Kımıldamıyor, gözleri dışarı dikili. Hiçbir şey kımıldamıyor uçsuz bucaksız karanlıkta. El yordamıyla geri çekiliyor orada duran lambaya kadar. Orada duruyordu. Son kez söndüğünde. Sağ cebinde bir avuç kibrit. Birini sürtü-

yor kalçasına, babasının öğrettiği biçimde. Süt beyazı küreyi kaldırıyor, kenara koyuyor. Kibrit sönüyor. İkinci bir kibriti, aynı biçimde sürtüyor. Camını alıyor. İs lekeli. Sol elinde tutuyor. Kibrit sönüyor. Üçüncü bir kibriti aynı biçimde sürtüyor ve fitile tutuyor. Camı yerine koyuyor. Kibrit sönüyor. Küreyi yerine koyuyor. Fitili kısıyor. Aydınlığın bittiği yere kadar çekiliyor ve yüzünü duvara dönüyor. Duvar boş. Her gece böyle. Ayakta. Çoraplar. Gecelik. Pencere. Lamba. Aydınlığın bittiği yere kadar çekiliyor ve yüzünü boş duvara dönüyor. Bir zamanlar resimlerle kaplıydı... Az kalsın sevdiklerinin resimleri diyecekti. Çerçevesiz. Camsız. Duvara iri başlı raptiyelerle tutturulmuş. Her biçim ve boyda. Birbiri ardınca sökül-müş. Artık yoklar. Küçücük parçalara bölünmüş ve atılmışlar. Dört bir yana dağılmışlar. Hepsini bir defada indir-memiş. Yani kafasının taşı atıp da... neyse. Birer birer. Duvardan birer birer sökül-müş ve küçücük parçalara bölün-müş. Yıllar boyunca. Gecelerle dolu yıllar. Duvarda yalnız iri başlı raptiyeler. Hepsi değil. Bir kısmı resimlerle birlikte sökül-müş. Bir kısmı küçük bir resim parçasını duvara tutturuyor hâlâ. Duvarın önünde ayakta duruyor. Ölmeye duruyor. Ne daha çok, ne daha az. Hayır. Daha az. Ölmek için daha az. Hep daha az. Böylece geldi çöken akşamın aydınlığı gibi. O halde ayakta, duvara dönük. Gölgeler içinde, bir zamanlar beyaz olan yüzey delik deşik olmuş çivilerden. Bir zamanlar her boşlukta bir yüz vardı. Babası orada. Şu gri boşlukta. Annesi orada. Şu ötekinde, ikisi birlikte gülümsüyorlar. Evlendikleri gün. Üçü de oradalar. Şu griye çalan leke. Orada yapayalnız. O ya-

payalınız. İşte böyle. Şimdi değil. Unutulmuşlar. Yok olmuşlar çoktan. Yırtılarak sökülmiş ve küçük küçük parçalara ayrılmışlar. Döşemeye saçılmışlar. Yatağın altına süpürülmüş ve terk edilmişler. Binlerce küçük parça yatağın altında, tozlar ve örümcekler arasında. Bütün... sevdikleri diyecekti. Duvarın önünde, ayakta ötelere bakıyor öylece. Orada da yok hiçbir şey. Kımıldayan bir şey. Hiçbir yerde kımıldayan bir şey yok. Hiçbir yerde görülecek bir şey yok. Hiçbir yerde duyulacak bir şey yok. Oda bir zamanlar seslerle doluydu. Zayıf seslerle. Kaynağı belirsiz. Yıllar boyunca daha da ufalanmış. Geceler boyunca. Artık hiçbir şey yok. Hayır. Hiç diye bir şey yok. Yine yağmur, kimi geceler kamçılıyor camları. Ya da usulca yağıyor yer-yüzüne. Kısık fitiline karşın tütüyor lamba. Garip. Belli belirsiz bir duman küredeki delikten çıkıyor. Alçak tavan gecelerce bununla lekelenmiş. Yüzeyde biçimsiz kara leke, kimi yerleri beyaz. Bir vakitler beyaz. Yukarıda sözü edilen hareketlerin ardından, duvarın önünde, ayakta duruyor. Gece kalkıp el yordamıyla pencereye gidiyor yerini almak için, üzerinde geceliği ve çorapları. Odada zayıf ışık. Sözle anlatılamayacak kadar zayıf. Kaynağı belirsiz. Kımıldamıyor. Dışarı bakıyor öylece. Uçsuz bucaksız karanlığa. Hiçbir şeyin var olmadığı. Hiçbir şeyin kıpırdamadığı. Görebildiği kadarıyla. Duyabildiği kadarıyla. Hareket edemezmiş gibi kalıyor orada öylece. Ya da artık hareket etmek istemediği için. Sonunda geri dönüyor el yordamıyla lambanın durduğunu bildiği yere. Bildiğini sandığı. Son bozulduğunda. Son söndüğünde. Anlatıldığı gibi ilk kibrit küre için. İkincisi cam için. Üçüncüsü fitil

için. Küre ve camı yerine koyuyor. Fitili kısıyor. Aydınlığın bittiği noktaya kadar çekiliyor ve yüzünü duvara dönüyor. Yarı başındaki lamba kadar kımıltısız. Gömlek ve çoraplar beyaz, zayıf ışıkta seçilsin diye. Bir vakitler beyazmış. Zayıf ışıkta seçilsin diye, salar beyaz. Karyolanın ayakları, çerçevenin kenarında, zor görünüyor. Zayıf ışıkta seçilsin diye beyazmış bir zamanlar. Devinimsiz öteye bakıyor öylece. Yokluğa. Karanlık boşluğa, ilk szcğe kadar hep aynı. Her gece hep aynı. Doğum. Sonunda yavaşça hayalet bir görüntü beliriyor. Karanlığın içinde. Bir pencere. Batıya bakan. Güneş, çoktan batmış karaçamların ardında. lgnleşen ışık. Birazdan ışık tamamen yok olacak. Hayır. ışığın yok olmaması diye bir şey mümkün değil. Yıldızsız, aysız gökyüzü. şafağa kadar gittikçe lgnleşiyor ama yok olmuyor. Orada, karanlıkta şu pencere. Gece oluyor yavaşça. Küçük pencereye dayanan göz bu ilk geceyi seyrediyor. Sonra buradan ayrılıp karanlık odaya dönüyor. Orada, yavaşça hayalet bir el beliriyor. Alevler içinde bir tomar kğıt tutuyor. Alevlerin ışığında hayalet bir el ve süt beyazı küre. Sonra ikinci el. Lambayı yakmaya yarayan kğıtların ışığında. Kaldırıyor küreyi ve gidiyor. Yeniden beliriyor. Camı kaldırıyor. Yanan kğıtların ışığında iki el ve küre. Yanan kğıtları fitile değdiriyor. Camı yerine koyuyor. Yanan kğıtları tutan el kayboluyor. Sonra ikinci el kayboluyor. Yarı karanlıkta, yalnız solgun cam. El kreyle beliriyor yeniden. Küreyi yerine koyuyor. Yarı karanlıkta, solgun küre yalnız. Pirinç karyola demirinin parıltısı. Kararmış biraz. Doğumu lm. Anlamsız bir gülümseme. Otuz bin gece. Aydınlığın bittiği yerde, ayakta,

ötelere bakıyor öylece. Yine her yer kapkaranlık. Pencere kaybolmuş. Eller de. Lamba da. Hiçbiri yok artık. Karanlık yavaşça yırtılıyor. Kül rengi ışık. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor. Bir mezarın çevresinde şemsiyeler. Yukarıdan bakış. Sular oluk oluk akıyor kara şemsiyelerin üzerinden. Aşağıda karanlık çukur. Kara çamuru fokurdatan yağmur damlaları. Şimdilik içi boş. Şu aşağıdaki çukur... Az kalsın sevdiğini söyleyecekti o çukurun. Otuz saniye. İki buçuk milyar küsura eklemek üzere. Kararma. Yeniden her yer kapkara. Kutsanmış karanlık. Hayır. Her yer diye bir şey yok. Gözleri ötelerde öylece duruyor. Ağzından çıkanları kulağı duymuyor pek. Ağzından dökülen sözcükleri. Yine de çok kötü sayılmaz. Lamba anlatıldığı gibi yakıyor. Aydınlığın bittiği yere kadar çekiliyor ve yüzünü duvara dönüp gözünü karanlığa dikeyyor. Hep aynı olan o ilk sözcüğü bekliyor. Sözcüğü ağzında hazırlıyor. Dudaklarını aralıyor ve dilini ileri fırlatıyor. Doğum. Karanlık yırtılıyor. Yavaşça pencere beliriyor. İlk gece. Oda. Yanan kâğıtlar. Eller. Lamba. Pirincin parıltısı. Kararma. Kayboldular. Bir daha, bir daha. Bir daha, bir daha kayboldular. Ağız iyice açık. Bir çılgılık. Genizde boğulan. Karanlık yırtılıyor. Kül rengi ışık. Yağmur bardaktan boşanırcasına yağıyor. Şemsiyeler sular içinde. Çukur. Fokurdayan kara çamur. Tabut çerçeve dışında. Kimin tabutu? Kararma. Hepsi kayboldu. Başka bir konuya geçiyor. Başka bir konuya geçmeye çalışıyor. Örneğin duvara uzaklığı konusuna. Baş hemen hemen dokunuyor duvara. Pencereye de öyle. Cama yapışan gözler dışarıya bakıyor öylece. Hiçbir şey kımıldamıyor. Uçsuz bucaksız karanlık.

Gözleri dışarı dikili, kımıldamadan duruyor orada. Artık hareket yeteneğini yitirmiş gibi. Ya da hareket etme isteğini kaybetti. Gözden yitti. Kulağında cılız çığlık. Ağız iyice açık. Dudaklar örtüyor mırıltısıyla. Dudaklar birleşti. Dudaklarının birbiriyle yumuşak temasını hissediyor. Dudakla dudak dudak dudağa. Sonra önceki gibi çığlıklar aralanıyor. Nerede şimdi? Öylece dışarı bakıyor pencereden. Gözler cama yapışık. Son kez bakıyor sanki. Geri dönüyor sonra ve tanımlanamaz bir yarı karanlığın içinde gözükmeyen lambanın durduğu yere gidiyor. Beyaz gecelik deviniyor karanlığın içinde. Bir vakitler beyaz olan gecelik. Lambayı yakıyor ve anlatıldığı gibi duvara yüzünü dönüyor. Baş duvara değişiyor hemen hemen. Gözleri ötelere dikili, orada bekliyor ilk sözcüğü. Sözcüğü ağızında hazırlıyor. Doğum. Dudaklarını aralıyor, dilini ileri fırlatıyor. Dilin ucu. Dilin dudaklar üzerindeki yumuşak temasını hissediyor. Dilin üzerindeki dudakların. Pencerenin dışındaki karanlık kayboluyor. Yırtılan karanlığın içinden öteki karanlığa bakıyor. Öteki karanlığa ötedeki. Güneş çoktan batmış karaçamların ardında. Kımıldayan hiçbir şey yok. Biraz kımıldayan. Kımıltısız, gözler cama yapışık. Son kez bakıyor sanki. O ilk geceye son bir kez daha. Otuz bin küsur gecenin ilkine. Orada olacak birazdan. Bu gece orada olacak. Yanan kâğıtlar. Eller. Lamba. Pirincin parıltısı. Yarı karanlıkta solgun küre. Pirinç yatağın demiri ışığı yansıtıyor. Otuz saniye. İki buçuk milyar küsura ilaveler yapıyor. Kararma. Kayboldu hepsi. Çığlık. Burnundan alınan soluk bastırıyor çığlığı. Bir daha ve bir daha. Bir daha, bir daha kayboldu. Kimin mezarına? ... Bir sevdiğinin di-

yecekti. Bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun altında kara çukur. Çıkış yolu karanlıktaki gri çatlak içinden. Yukarıdan bakış. Sular oluk oluk akıyor kara şemsiyelerin üzerinden. Fokurdayan kara çamur. Tabut yola koyuldu. Sevdiği birinin tabutu yola koyuldu diyecekti az kalsın. Kendi yoluna. Otuz saniye. Kararma. Kayboldu. Orada duruyor gözleri ötelere dikili. Her yanı kaplamış karanlık. Hayır. Her yer diye bir şey yok. Kafa hemen hemen duvara değiyor. Işığı yansıtan beyaz saçlar. Beyaz gecelik. Beyaz çoraplar. Çerçevenin kenarında karyolanın beyaz ayakları. Bir vakitler beyaz olan. Kendinden geçiyor... bir an, alnını duvara dayıyor. Yo hayır. Kımıldasız, başı dik, ötelere bakıyor öylece. Kımıldayan hiçbir şey yok. Biraz kımıldayan. Ötelerde hayaletlerin otuz bin geces. Ötelerdeki karanlığın ötesi. Hayalet ışıklar. Hayalet geceler. Hayalet odalar. Sevgili... sevgili hayaletler diyecekti az kalsın. Kendini sarsacak o sözcüğü bekliyor. Orada karanlık boşluğa bakıyor öylece. Dökülüyor titrek dudaklarından anlaşılması zor sözcükler. Başka konulardan söz ediyor. Başka konulardan söz etmeye çalışıyor. Başka konu kalmadığını anlayıncaya kadar sürüyor bu. Başka konu olmadı hiç. Tek konu oldu hep. Bir tek o konu. Ölüler ve gidenler. Yaşadıkları hayat. Git sözcüğü üzerine kurulu. Git sözcüğü. Işığın şimdi gitmesi gibi. Gitmek üzere olması gibi. Odada. Başka nerede olabilir? Göz ötelerdeki her şeyi göremeden. Yalnızca küre. Öteki değil. Anlatılamaz olanı. Hiçbir yerden. Hiçbir yerin her yerinden. Anlatılamaz ölçüde zayıf. Yalnızca küre. Yalnızca giden.

BEŞİK

Rockaby

Çeviren: Güven Turan

1980’de İngilizce yazıldı. İlk kez 8 Nisan 1981’de Buffalo, New York’ta sahneye kondu. İlk kez 1982’de Londra’da Faber and Faber tarafından yayımlandı.

K : Kadın sandalyede.

S : Kadının kaydedilmiş sesi.

Açılma ile soldaki seyircileri hafifçe ortalayan salıncaklı sandalyesindeki K.

Uzun sessizlik.

K Daha.

(Sessizlik. Sallanma ve ses birlikte)

S sonunda,
gün doğdu
sonunda geldi
uzun bir günün sonu
dedi ki kadın
kendi kendine
kimse var mı başka
durduğunda
durduğunda
gidip gelmeyi kestiğinde
her yerde gözler
her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
kendisine benzeyen bir başkası
kendisine benzer bir yaratık
biraz benzer
gidip gelerek
her yerde gözler
her yönde

yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
sonunda gelince
uzun bir günün sonu
kendi kendine sorduğunda
kimse var mı başka
durduğunda
durduğunda
kestiğinde gidip gelmeyi
her yerde gözler
her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
yaşayan bir başka varlık için
gidip gelerek
hep gözler kendisi gibi
her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
kendisine benzeyen bir başkası
biraz benzeyen
gidip gelen
sonunda gelince
uzun bir günün sonu
kendi kendine
kimse var mı başka
durduğunda
gidip gelerek
durduğunda

gidip gelerek durduğunda
durduğunda

*(Hep birlikte, yankı gibi “durduğunda”, sallanma kesilir,
ışık biraz daha belli belirsiz azalır. Uzun bir sessizlik)*

K Daha.

(Sessizlik. Sallanma ve ses birlikte)

S sonunda
uzun bir günün sonunda
içeri girdi
sonunda girdi içeri
konuşarak kendi kendine
kimse var mı başka
durduğunda
durduğunda
kestiğinde gidip gelmeyi
gittiğinde ve oturduğunda
penceresinde
sessizce penceresinde
yüzü öteki pencerelere dönük
sonunda
uzun bir günün sonunda
sonunda gitti ve oturdu
içeri gitti ve oturdu
penceresinde
kaldırdı panjuru ve oturdu

sessizce penceresinde
tek pencereye
öteki pencerelere bakan
sadece öteki pencerelere
her yerde gözler
yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
penceresinde duran
kendisine benzeyen bir başkası
biraz benzeyen
bir başka canlı varlık
bir tanecik başka canlı varlık
penceresinde duran
kendisi gibi içeri giren
içeri geri dönen
sonunda
biten uzun bir günün sonunda
kendi kendine konuşan
kimse var mı başka
durduğunda
durduğunda
kestiğinde gidip gelmeyi
gittiğinde ve oturduğunda
penceresinde
sessizce penceresinde
tek pencerede
öteki pencerelere bakan
sadece öteki pencerelere
her yerde gözler

her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir başkası için
kendisine benzeyen bir başkası
biraz benzeyen
bir başka canlı varlık
bir tanecik başka canlı varlık

(Birlikte: Yankı gibi “canlı varlık”, sallanma durur, ışık belli belirsiz azalır. Uzun bir sessizlik)

K Daha

(Sessizlik. Sallanma ve ses birlikte)

S sonunda
gün doğdu
sonunda geldi
uzun bir günün sonu
otururken penceresinde
tek pencerede
öteki pencerelere bakan
sadece öteki pencerelere
bütün panjurlar inik
bir tanesi bile kalkık değil
sadece kendisinininki kalkık
gün doğana dek
sonunda geldi
uzun bir günün sonu

otururken penceresinde
sessizce penceresinde
her yerde gözler
her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir panjur açıldığı için
bir panjur açık sadece
hiçbiri değil
bir yüz olması önemli değil
camın ardında
aç gözlerle
kendisininkiler gibi
bakan
bakılan
yok
bir panjur açık
kendisinininki gibi
biraz benzer
bir tek panjur sadece
bir başka yaratık orada
oralarda bir yerlerde
camın ardında
bir başka canlı varlık
bir tanecik bir başka canlı varlık
gün doğana dek
sonunda gelene dek
uzun bir günün sonu
dediğinde
kendi kendine

kimse var mı başka
durduğunda
durduğunda
penceresinde oturup
sessizce penceresinde
tek pencerede
öteki pencerelere bakan
sadece öteki pencerelere
her yerde gözler
her yönde
yukarıda ve aşağıda
durduğunda
durduğunda

*(Birlikte: Yankı gibi “durduğunda”, sallanma durur, ı ışık
belli belirsiz azalır. Uzun bir sessizlik)*

K Daha.

(Sessizlik. Sallanma ve ses birlikte)

S sonunda
uzun bir günün sonunda
aşağıya indi
sonunda indi aşağıya
dik merdivenlerden aşağıya
panjuru indirdi ve indi
taa aşağıya
eski salıncaklı sandalyeye

anne salıncaklı sandalye
annesinin sallandığı sandalye
yıllarca
karalar giyinmiş
en güzel kara giysiler içinde
oturup sallandığı
sallandığı
sonu gelene dek
geldiydi sonunda sonu
kafadan çatlak demişlerdi
aklından zoru var
ama zararsız
zarar gelmez
öldüydü bir gün
yok
gece
bir gece öldüydü
salıncaklı sandalyede
en güzel kara giysileri içinde
başı düşmüş
ve salıncaklı sandalye sallanıp durur
durmadan sallanır
yani sonunda
uzun bir günün sonunda
aşağıya indi
sonunda indi aşağıya
dik merdivenlerden aşağıya
panjuru kapattı ve indi
taa aşağıya

eski salıncaklı sandalyeye dek
oturdu içine
sonunda kollara kavuştu
ve sallandı
sallandı gözleri kapalı
kapanan gözlerle
nicedir hep göz olmuştu
aç gözler
her yönde
yukarıda ve aşağıda
bir o yana bir bu yana
penceresinde
görmek
görölmek
sonunda
biten bir günün sonunda
kendi kendine konuştuğunda
kimse var mı başka
durduğunda
panjuru indirdiğinde ve durduğunda
aşağıya indiğinde
dik merdivenlerden aşağı
taa aşağıya kadar indiğinde
kendisinin bir başkası olarak
kendisinin bir başka canlı varlığı
sonunda
uzun bir günün sonunda
aşağıya indi
panjuru indirdi ve aşağıya indi

taa aşığıya
eski salıncaklı sandalyeye
ve sallandı
sallandı
kendi kendine konuşarak
yeter
sıkıldım artık
salıncaklı sandalye
kollar sonunda
diyerek salıncaklı sandalyeye
sallanmaya durdu
gözlerini kapattı
sik bu hayatı
gözlerini kapattı
sallandı
sallandı

*(Birlikte: Yankı gibi “sallandı”, sallanma kesilir, ıfık ağır
ağır kararır)*

NOTLAR

Işık:

Sandalyenin üzerine düşmektedir. Geri kalan her taraf karanlıktır. Yüzde sürekli yumuşak bir ışık vardır, birbirini izleyen kararmalardan etkilenmez. Ya sallanmanın dar sınırlarını kapsayacak kadar geniştir ya da dururken veya sallanmanın tam ortasında yüzde odaklanmıştır. Bu durumda, konuşma boyunca yüz ışığa salınımla girip çıkar.

İlk aydınlanma: İlk spot sadece yüzdedir, sonra ışık uzun bir sessizlik eşliğinde sandalyeyi de alır.

Son karar: Önce sandalye, sadece yüzün aydınlandığı uzun bir bekleme, baş ağır ağır öne düşer, dururken spot kararır.

K:

Zamanından önce yaşlanmış. Dağınık kırışmış saçlar. Bembeyaz ifadesiz bir yüzde kocaman gözler. Sandalyenin kollarını tutan beyaz eller.

Gözler:

Hiç kırpmadan bakan, bir açılan, bir kapanan. Açıp kapama birinci bölümde yaklaşık aynı orandadır, 2 ve 3'te

kapanması artar, 4'ün yarısından başlayarak tümüyle kapalıdır.

Kostüm:

Siyah dantelden, yakası yüksek bir gece elbisesi. Kolları uzun. Sallanırken siyah payetler ışıldar. Uyumsuz, incecik, abartılı süslü yana kayık başlık sallanırken ışıldar.

Tutum:

Sandalyenin kararmasına kadar kesinlikle kıpırtısızdır. Sonra spot ışığında baş ağır ağır öne eğilir.

Sandalye:

Açık renk tahtadandır, iyi cilalanmıştır, sallanırken pırıldar. Ayak dayanacak yer. Arkası dik. Yuvarlak, içeri doğru kıvrılan, kucaklamayı akla getiren kollar.

Sallanma:

Dikkat çekmeyen. Ağır. K'nın katkısı olmaksızın mekanik bir şekilde kontrollü.

Ses:

4'ün sonuna doğru, diyelim ki "Kendi kendine konuşarak"tan başlayarak daha yumuşak, italik satırları K S ile birlikte söyler. Her defasında biraz daha yumuşaktır. K'nın "daha"ları her defasında daha yumuşaktır.

OHIO DOĞAÇLAMASI

Ohio Impromptu

Çeviren: Şadan Aydın

1981’de İngilizce yazıldı. İlk kez 9 Mayıs 1981’de Ohio Eyalet Üniversitesi’nde oynandı. İlk kez 1982’de Londra’da Faber and Faber tarafından yayımlandı.

D : Dinleyici

O : Okuyucu

Birbirine olabildiğince benzer.

Işık sahnenin ortasındaki masada. Sahnenin geri kalanı karanlıktır.

Düz beyaz ağaç masa, 2m eninde 1m boyundadır.

Ağaçtan, düz, kolsuz, iki beyaz sandalye.

D, sağda salonun uzun kenarının sonuna doğru, yüzü öne dönük olarak masaya oturmuştur. Başı eğik, sağ eline dayanmış. Yüzü saklı. Sol el masanın üzerinde. Uzun siyah palto. Uzun beyaz saçlar.

O, sağda salonun kısa kenarının ortasında yandan görülecek şekilde masaya oturmuştur. Başı eğik, sağ eline dayanmış. Sol el masanın üzerinde. Önünde, masanın üstünde son sayfaları açılmış bir kitap. Uzun siyah palto. Uzun beyaz saçlar. Masanın orta yerinde, geniş kenarlı, büyük, siyah bir fötr şapka.

Işık yavaş yavaş artar.

On saniye geçer.

O, sayfayı çevirir.

Bir süre geçer.

- (Okuyarak) Söylenecek çok az şey kaldı.
Son bir—

(*Sol eliyle masaya vurur*)

Söyleyecek çok az şey kaldı.

(*Susar. Vuruş*)

Son bir çaba içerisinde, rahatlamak için, o kadar uzun zaman birlikte bulundukları o yerden ayrıldı ve karşı kıyıdaki tek bir odaya yerleşti. Tek penceresi Kuğular Adası'nın akıntısının sınırına bakıyordu.

(*Susar*)

Rahatlamak için bilinmeyeni denemişti. Yabancı oda. Yabancı sahne. Asla hiçbir şeyin paylaşılmadığı o yerden çıkmak. Asla hiçbir şeyin paylaşılmadığı o yere geri dönmek. Biraz daha rahatlamak için, işte, bir zamanlar yarı yarıya umutluydu bundan.

(*Susar*)

Her gün, ağır adımlarla, adacığı arşınlarken görölüyordu. Her saat. Hava nasıl olursa olsun, sırtında her zaman uzun siyah paltosu, başında büyük, o zamanlarda bir ressam şapkası. Adanın uç noktasında, uzaklaşan akıntıyı seyretmek için oyalanıyordu. İki kol, dans eder gibi, birbirine dolanıyor ve birlikte geri akıyordu. Sonra ağır adımlarla geri dönüyordu.

(*Susar*)

Düşlerinde...

(*Vuruş*)

Sonra ağır adımlarla geri dönüyordu.

(*Susar. Vuruş*)

Düşlerinde, bu değişikliğe karşı uyarılmıştı. Sevgili yüzü görmüştü ve söylenmeyen sözleri duymuştu. Onca zaman birlikte bulunduğu muz o yerde kal, gölgem seni avutacak.

(*Susar*)

Dönemez miydi—

(*Vuruş*)

Sevgili yüzü görmüştü ve söylenmeyen sözleri duymuştu. Onca zaman birlikte bulunduğumuz o yerde kal, gölgem seni avutacak.

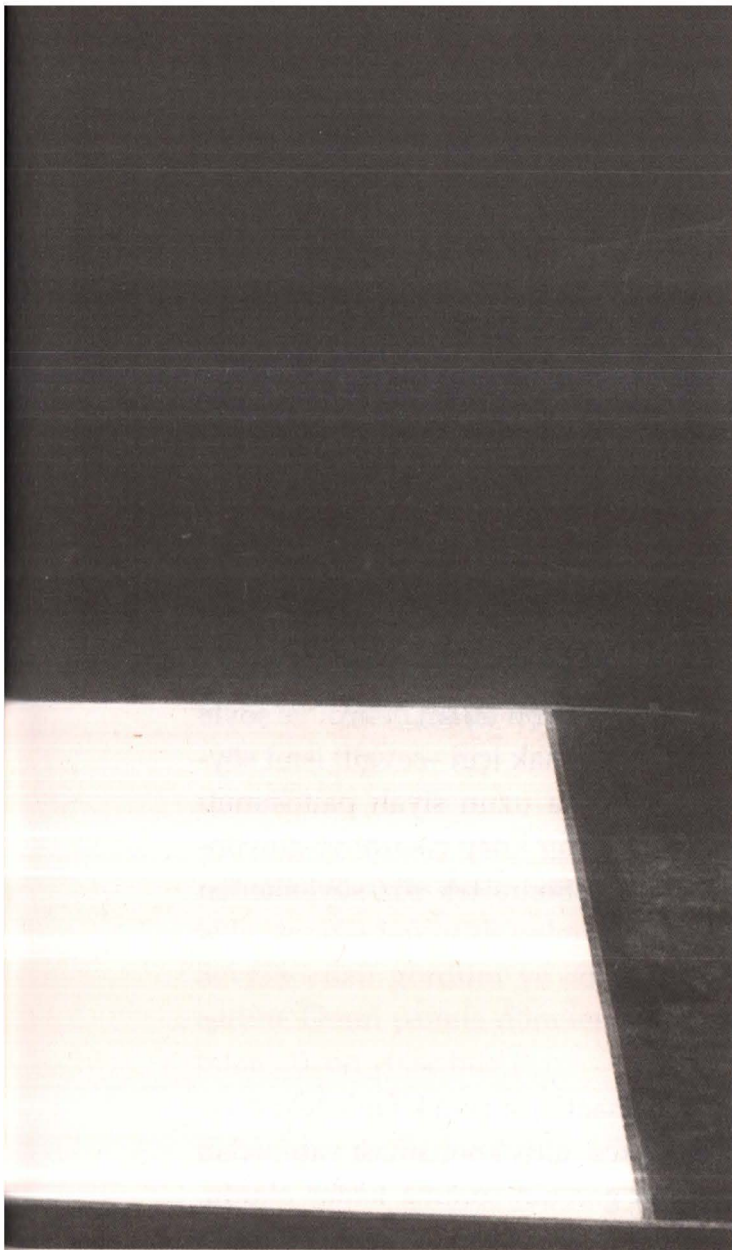
(*Susar. Vuruş*)

Dönemez miydi şimdi gerisingeri? Anlayamaz mıydı hatasını ve eskiden, onca zaman birlikte ve yalnız oldukları o yere geri dönemez miydi? Yalnız ve birlikte ne çok şey paylaştılar. Hayır. Tek başına yaptıkları yapılmamış kabul edilemezdi. Tek başına yaptıklarının hiçbirisi, asla, yapılmamış kabul edilemezdi. Tek başına onun tarafından yapılan.

(*Susar*)

Adanın bu ucunda, eski gece korkusu yeniden sardı içini. Sanki hiç olmamış bir sapmadan onca uzun zaman sonra. (*Susar. Daha yakından bakar*) Evet, sanki, hiç olmamış bir sapmadan onca uzun zaman sonra. Kırkuncu sayfanın dördüncü paragrafı boyunca tanımlanan korku belirtileri şimdi iki kat artmış. (*Söz konusu yeri aramak ister. D sol eliyle onu durdurur. O kaldığı yerden devam eder*) Onun payı beyaz geceler bundan böyle. Yüreği genç olduğu zamanlarda-





Samuel Beckett
Quad'in
turnesinde,
Süddeutscher
Rundfunk,
Stuttgart, 1981
(Fotoğraf:
© Hugo Jehle)

ki gibi. Artık uyumak yok, uyuma girişiminde bulunmak yok artık—

(*Sayfayı çevirir*) —gün doğmadan önce.

(*Susar*)

Söylenecek çok az şey kaldı. Bir gece—

(*Vuruş*)

Söylenecek çok az şey kaldı.

(*Susar. Vuruş*)

Bir gece, başını ellerinin arasına almış, titreyerek otururken önünde bir adam belirdi ve şöyle dedi. Beni, seni avutmak için –sevgili ismi söyledi– gönderdi. Sonra uzun siyah paltosunun cebinden yıpranmış bir kitap çıkardı ve gün doğana kadar okudu. Sonra tek söz söylemeden ortadan yok oldu.

(*Susar*)

Daha sonra, aynı saatte ve aynı kitapla tekrar ortaya çıktı ve bu kez, giriş konuşması yapmadan oturdu ve uzun gecenin sonuna kadar okudu. Sonra tek bir söz söylemeden ortadan yok oldu.

(Susar)

Zaman zaman, böyle haber vermeksizin ortaya çıkardı, o acıklı öyküyü tekrar tekrar ve uzun gece boyunca okumak için. Sonra tek söz söylemeden ortadan yok olurdu.

(Susar)

Tek bir sözcük alışverişinde bile bulunmadan tek bir vücut gibi oldular.

(Susar)

Sonunda, güneşin ilk ışıklarıyla, kitabı kapattıktan sonra ortadan yok olmadığı, fakat tek söz etmeden oturduğu geceye gelindi.

(Susar)

Son olarak şöyle dedi, bana –sevgili ismi yineledi– tarafından artık gelmeyeceğim bildirildi. Sevgili yüzü gördüm ve söylenmeyen sözleri işittim. Onun yanına dönmene gerek yok artık, buna gücün yetse bile.

(Susar)

Böylece acı—

(*Vuruş*)

Sevgili yüzü gördüm ve söylenmeyen sözleri işittim. Onun yanına dönmene gerek yok, buna gücün yetse bile.

(*Susar. Vuruş*)

Böylece, acıklı öykü son bir kez daha anlatıldığında, taşlaşmış gibi oturup kaldılar. Tek pencereden şafak bir parça bile aydınlık sunmuyordu. Sokaktan hiçbir yaşam belirtisi duyulmuyordu. Kim bilir hangi düşüncelerin derinliklerinde yitip gitmedikçe, duyarsız kalmazlardı bunlara. Gün ışığına ve yaşam seslerine. Kim bilir hangi düşünceler. Yok, düşünceler değil. Bilinç uçurumları. Kim bilir hangi bilinç uçurumlarında yitmiş. Bilinç yitimi uçurumlarında. Hiçbir ışığın ulaşamayacağı. Hiçbir sesin. Böylece taşlaşmış gibi oturup kaldılar. Acıklı öykü son bir kez daha anlatıldı.

(*Susar*)

Söylenecek hiçbir şey kalmadı.

(*Susar. O kitabı kapatmak ister.*

Vuruş. Kitap yarı kapalıdır)

Söylenecek hiçbir şey kalmadı.

(Susar. O kitabı kapatır.

Vuruş.

Sessizlik. Beş saniye geçer.

Sağ ellerini eşzamanlı olarak masanın üzerine koyarlar, başlarını kaldırırlar ve birbirlerine bakarlar.

Sabit bir biçimde. İfadesizce.

On saniye geçer.

Işık yavaş yavaş kararır)

FELAKET

Catastrophe

Václav Havel için

Çeviren: Şadan Aydın

•

1982’de Fransızca yazıldı. İlk kez 1982 Avignon Festivali’nde sahneye kondu. İlk kez İngilizce olarak 1984’te Londra’da Faber and Faber tarafından yayımlandı. Beckett, görüşlerinden dolayı ülkesinde hapse atılan Çek yazar Václav Havel’e ithaf ettiği bu oyunla totalitarizme karşı açık bir duruş sergilemiştir.

Yönetmen (Y)

Bayan Yardımcısı (B)

Başoyuncu (O)

Luke, ışıkçı, sahne dışında (L)

Prova. Son sahnenin son düzenlemeleri. Sahne yalın. B ve L ışıkları yeni ayarladılar. Y, az önce geldi.

Bir koltuktaki Y, ön sahnede seyirciye göre solda. Kürk palto. Buna uygun kürk başlık. Fizik ve yaş önemli değil.

B yanında ayakta. Beyaz bluzlu. Başı çıplak. Kulağında kalem takılı. Fizik ve yaş önemli değil.

O, sahnenin orta yerinde, 45cm yüksekliğinde siyah bir küpün üzerinde, ayakta. Geniş kenarlı ve siyah bir şapkası var. Siyah sabahlık topuklarına kadar iniyor. Ayaklar çıplak. Baş eğik. Eller cepte. Fizik ve yaş önemli değil.

Y ve B, O'yu seyredeler. Uzun bir süre geçer.

- B** (*Sonunda*) Onu beğendin mi?
Y Hemen hemen. (*Susar*) Bu kaide ne için?
B Orkestra ayakları görsün diye.

(*Susar*)

- Y** Bu şapka ne için?
B Yüzü daha iyi gizlesin diye.

(*Susar*)

- Y** Bu elbise ne için?
B Her şeyini karartsın diye.

(*Susar*)

- Y** Altında ne var onun? (*B, O'ya doğru gider*)
Söyle.

(*B durur*)

- B** Gece kıyafeti.
Y Rengi?

B Kül.

(Y bir sigara çıkarır)

Y Ateş. *(B gelir, sigarasını yakar, bekler. Y sigarasını tüttürür)* Kafa neye benziyor?

B Onu görmüştün.

Y Unuttum. *(B, O'ya doğru ilerler)* Söyle.

(B durur)

B Saçlar dökük. Birkaç tutam kalmış.

Y Rengi?

B Kül.

(Susar)

Y Neden eller cepte?

B Her şeyini daha çok karartsın diye.

Y Karartmamalı.

B Not alıyorum. *(Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazar)* Eller dışarıda.

(Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar)

Y Neye benziyorlar? *(B anlamaz. Öfkeyle)* Eller, eller neye benziyorlar?

B Onları görmüştün.

Y Unuttum.

- B** Dupuytren
Y Nasıl?
B Du-puy-tren.
Y Ha, dupuytren... (*Susar*) Pençe gibi mi? (*Susar. Öfkeyle*) Pençe gibi mi, dedim sana.
B Eğer istersek.¹
Y Demek iki pençe.
B Yumruklarını sıkmadığı sürece.
Y Sıkmamalı.
B Not alıyorum. (*Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazar*) Elleri gevşek.

(*Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar*)

- Y** Ateş. (*B gelir, sigarasını yakar, bekler. Y sigarasını tüttürür*) Şimdi görelim şunları. (*B anlamaz. Öfkeyle*) Hadi git. Soy onu. (*Kronometresine bakar*) Çabuk ol, toplantım var.

(*B, O'ya gider, elbisesini çıkarır. O kıpırdamadan durur. B, elbise kolunda geri çekilir. O eski, gri pijamalarıyla kalır; başı eğik, yumrukları sıkıdır. Susar*)

- B** Elbisesiz beğendin mi? (*Susar*) Titriyor.
Y O kadar değil. Şapka.

¹ Metnin İngilizce çevirisinde bu kısım şu şekilde gelişmektedir:

B Sakatlanmış. Doku travması.
Y Pençe gibi mi?
B İstersen.

(B gider, şapkayı alır, şapka elinde geri çekilir. Susar)

B Tepesini beğendin mi?

Y Beyazlatmak gerek.

B Not alıyorum. *(Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazar)* Kafa beyazlatılacak.

(Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar)

Y Eller. *(B anlamaz. Öfkeyle)* Yumruklar. Hadi git. *(B gider, yumrukları gevşetir, geri çekilir)* Ve beyazlatılacak.

B Not alıyorum. *(Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazar)* Eller beyazlatılacak.

*(Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar.
O'yu seyrederek)*

Y Bir şeyler ters. *(Kaygılı)* Ama ne?

B *(Çekinerek)* Belki... elleri... birleştirse miydik acaba?

Y Yapacak bir şey yok. *(B ilerler, elleri birleştirir, geri çekilir)* Daha yukarı. *(B gider, birleştirdiği elleri göbeğe kadar kaldırır, geri çekilir)* Biraz daha. *(B gider, birleştirdiği elleri göğüs hizasına kadar kaldırır)* Tamam! *(B geri çekilir)* Böyle daha iyi. Oluyor. Ateş.

(B gelir, sigarasını yakar, bekler. Y sigarasını tütürür)

- B** Titriyor.
Y Tanrı yardımcısı olsun.

(Susar)

- B** (Çekinerek) Belki küçük... küçük... bir espri?
Y (Hiddetli) Tanrı aşkına! Her şeyi bu kadar açıklamak zorunda mıyız? Kör parmağım gözüne gözüne! Küçük espri! Tanrı aşkına!
B Hiçbir şey söylemeyeceğinden emin misiniz?
Y Gıkını çıkarmayacak. (Kronometresine bakar) Tam zamanı. Bunu bir de salondan göreceğim.

(Y çıkar. Artık görünmeyecektir. B kendini koltuğa bırakır; sonra birden sıçrayarak kalkar, bir bez çıkarır, koltuğun oturulacak yerini ve arkalığını sert sert siler, bezi atar, yeniden oturur. Susar)

- Y** (Yakınan bir sesle) Ayak parmaklarını göremiyorum. (Öfkeyle) En ön sıraya oturdum ve ayak parmaklarını göremiyorum.
B (Kalkarak) Not alıyorum. (Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazar) Kaide yükseltilecek.

(Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar)

- Y** (Aynı şekilde) Yüz belli oluyor.
B Not alıyorum.

(Defteri çıkarır, kalemi kulağından alır, yazmaya girişir)

Y Başı eğ. *(B anlamaz. Öfkeyle)* Hadi git. Başı eğ. *(B defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar. O'nun yanına gider, başını biraz daha eğ, geri çekilir)* Bir parça daha. *(B gider, başı biraz daha eğ)* Tamam! *(B geri çekilir)* Mükemmel. *(Susar)* Biraz daha çıplaklık gerek.

B Not alıyorum.

(B defteri çıkarır, kalemi almak için elini kaldırır)

Y Hadi ama, hadi! *(B defteri cebine koyar, O'ya doğru gider, ne yapacağını bilemez, durur)* Boynunu aç. *(B ceketin üst düğmelerini çözer, yakaları açar, geri çekilir)* Bacaklar. Baldırlar. *(B gider, pantolonun bir bacağına dize kadar kıvrırarak kaldırır, geri çekilir)* Ötekini de. *(Öteki bacağına da aynı işlemi yapar, geri çekilir)* Daha yukarı. Dizler. *(B gider, pantolonun iki bacağına da dizlerin üstüne kadar kıvrırarak sıyırır, geri çekilir)* Ve beyazlatılacak.

B Not alıyorum. *(Defteri çıkarır, kalemi alır, yazar)* Teni beyazlatılacak.

(Defteri cebine koyar, kalemi kulağına takar)

Y Oluyor. Luke oralarda mı?

B *(Bağırarak)* Luke! *(Susar. Daha yüksek sesle)* Luke!

- L** (Uzaktan sesi gelir) Geldim. (Susar. Daha yakından)
Yine ne var?
- B** (Y'ye dönerek) Luke buralarda.
- Y** Sahneyi karartırsın. (B buyruğu teknik terimlerle aktarır. Sahne yavaşça kararır. Yalnızca O aydınlıktadır. B gölge-
dedir) Sadece kafası kalsın. (B buyruğu teknik terimlerle
aktarır. O'nun bedeni yavaşça karanlığa gömülür. Yalnızca
kafası aydınlıktadır. Uzun bir süre geçer) Güzel.¹

(Susar)

- B** (Çekinerek) Acaba yüzün bir an... yalnızca bir an... gö-
rünmesi için... başını... bir an kaldıramaz mıydı?
- Y** (Hiddetle) Tanrı aşkına! Daha neler! Başını kaldırmakmış!
Nerede sanıyoruz kendimizi? Patagonya'da mı? Başını
kaldırmakmış! Tanrı aşkına! (Susar) Güzel. Felaketimiz
hazır.² Bir daha tekrar edelim ve ben de kurtulayım.
- B** (Luke'a) Tekrar edelim ve o da kurtulsun.

(O'nun bedeni yavaşça aydınlatılır, ışık sabitlenir.
Bir süre geçer. Sahne yavaşça aydınlanır)

- Y** Tamam! (Sahne ışığı sabitlenir. Susar) Ve... hop! (Sahne
yavaşça kararır. Bir süre geçer. O'nun bedeni yavaşça ka-

1 Metnin İngilizce çevirisinde bu kısım şu şekilde gelişmektedir:

- Y** Sahneyi karart.
L Ne?
Y Sadece kafası.
L Ne?
Y Güzel.

2 Metnin İngilizce çevirisinde şu şekildedir: "Felaketimiz hazır. Çantada."

ranlığa gömülür. Yalnızca kafası aydınlıktadır. Uzun bir süre geçer) Dehşet verici! Çok ses getirecek.¹ Şimdiden işitiyorum bunu.

*(Susar. Uzaktan güçlü alkış sesleri gelir.
O başını kaldırır ve öylece salona bakakalır.
Alkış zayıflar, kesilir. Sessizlik.
Uzun bir süre geçer.
Baş yavaşça karanlığa gömülür)*

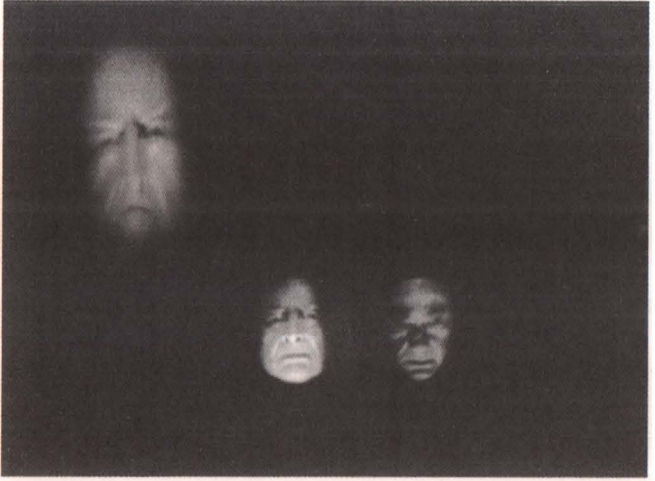
1 Metnin İngilizce çevirisinde şu şekildedir: “Herkes ayaklarına kapanacak onun.”

NE NEREDE

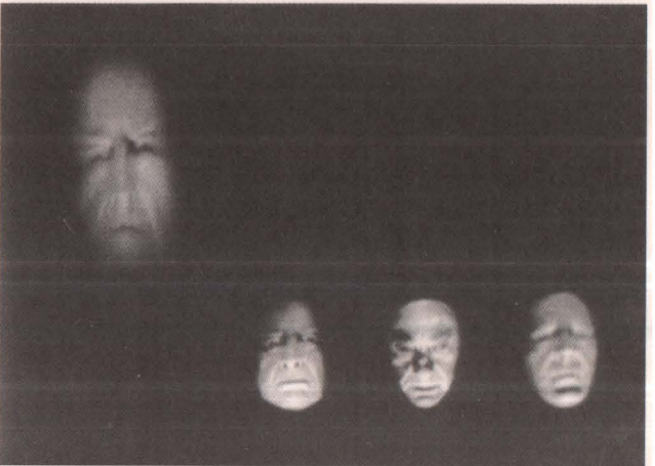
Quoi où

Çeviren: Şerif Erol

1983'te Fransızca yazıldı. Oyunun prömiyeri 15 Haziran 1983'te New York, Harold Clurman Theatre'da gerçekleştirildi. İlk kez İngilizce olarak 1984'te Londra'da Faber and Faber tarafından yayımlandı.



1988'de
sahnelenen
"Ne Nerede"
oyunundan
fotogramlar



Kişiler

BAM

BEM

BİM

BOM

BAM'IN SESİ (V)

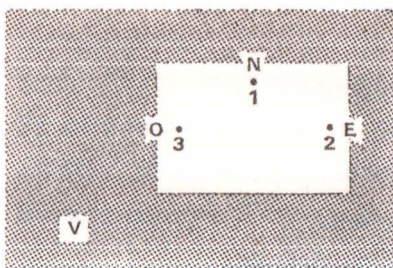
Oyuncular mümkün olduğu kadar birbirine benzemelidir.

Aynı uzun gri gecelikler.

Aynı uzun gri saçlar.

S, yüz seviyesinde, küçük bir megafon biçimindedir.

Oyun alanı 3x2m büyüklüğünde bir dikdörtgendir, loştur, etrafı karanlıktır ve seyircilere göre sahnenin sağındadır. Sol alt sahne loştur, etrafı karanlıktır, V burada durmaktadır.



(Karanlık.
V'nin ışığı yanar)

V

Beş kişi kaldık biz.
Hâlâ eskiden olduğu gibiyiz.
Şimdi ilkbahar.
Zaman geçiyor.
Önce söz olmaksızın.
Işığı açıyorum.

(Alanın ışığı yanar.
BAM, 3'te, başı dik; BOM, 1'de, boynu bükük.
Bir süre geçer)

İyi değil.
Işığı kapatıyorum.

(Alanın ışığı söner)

Baştan başlıyorum.
Beş kişi kaldık biz.
Şimdi ilkbahar.
Zaman geçiyor.
Önce söz olmaksızın.
Işığı açıyorum.

*(Alanın ışığı yanar.
BAM, 3'te, yalnız, başı dik.
Bir süre geçer)*

Daha iyi.
Yalnızım.
Şimdi ilkbahar.
Zaman geçiyor.
Önce söz olmaksızın.
Sonunda Bom gelir.
Tekrar gelir.

*(BOM, N'den girer, 1'de durur, boynu bükük.
Bir süre geçer.
BİM, E'den girer, 2'de durur, başı dik.
Bir süre geçer.
BİM, E'den çıkar. Arkasından BOM çıkar.
Bir süre geçer.
BİM, E'den girer, 2'de durur, boynu bükük.
Bir süre geçer.
BEM, N'den girer, 1'de durur, başı dik.
Bir süre geçer.*

BEM, N'den çıkar. Arkasından BİM çıkar.

Bir süre geçer.

BEM, N'den girer, 1'de durur, boynu bükük.

Bir süre geçer.

BAM, O'dan çıkar. Arkasından BEM çıkar.

Bir süre geçer.

BAM, O'dan girer, 3'te durur, boynu bükük.

Bir süre geçer)

İyi.

Işığ^ı kapatıyorum.

(Alanın ışığı söner)

Baştan başlıyorum.

Beş kişi kaldık biz.

Şimdi ilkbahar.

Zaman geçiyor.

Işığ^ı açıyorum.

(Alanın ışığı yanar.

BAM, 3'te, yalnız, başı dik.

Bir süre geçer)

İyi.

Yalnızım.

Şimdi ilkbahar.

Zaman geçiyor.

Artık söz var.

Sonunda Bom gelir.
Tekrar gelir.

(BOM, N'den girer, 1'de durur, boynu bükük)

- BAM** Evet?
- BOM** (Hep boynu bükük) Hiç.
- BAM** Hiçbir şey söylemedi mi?
- BOM** Hayır.
- BAM** İyice kaşydın mı?
- BOM** Evet.
- BAM** Ve hiçbir şey söylemedi?
- BOM** Hayır.
- BAM** Ağladı?
- BOM** Evet.
- BAM** Çıglıklar attı?
- BOM** Evet.
- BAM** Merhamet dilendi?
- BOM** Evet.
- BAM** Ama hiçbir şey söylemedi?
- BOM** Hayır.
- V** İyi değil.
Baştan başlıyorum.
- BAM** Evet?
- BOM** Hiç.
- BAM** Söylemedi mi?
- V** Daha iyi.
- BOM** Hayır.
- BAM** İyice kaşydın mı?

BOM Evet.
BAM Ve söylemedi?
BOM Hayır.
BAM Ağladı?
BOM Evet.
BAM Çığlıklar attı?
BOM Evet.
BAM Merhamet dilendi?
BOM Evet.
BAM Ama söylemedi?
BOM Hayır.
BAM O halde neden durdun?
BOM Bayıldı.
BAM Sen de ayıltmadın?
BOM Denedim.
BAM Eee?
BOM Başaramadım.

(Bir süre geçer)

BAM Yalan söylüyorsun. *(Bir süre geçer)* Sana söyledim. *(Bir süre geçer)* Sana söylediğini itiraf et. *(Bir süre geçer)* İtiraf edene kadar seni de kaşısınlar.

V İyi.
Sonunda Bim gelir.

(BİM, E'den girer, 2'de durur, başı dik)

BAM (BİM'e) İşin var mı?
BİM Yok.
BAM Onu götür ve itiraf edene kadar bir güzel kaşı.
BİM Ne itiraf etmesi gerekiyor?
BAM Ona söylediğini.
BİM Hepsi bu mu?
BAM Evet.
V İyi değil.
Baştan başlıyorum.
BAM Onu götür ve itiraf edene kadar kaşı.
BİM Ne itiraf etmesi gerekiyor?
BAM Ona söylediğini.
BİM Hepsi bu mu?
BAM Ve ne söylediğini.
V Daha iyi.
BİM Hepsi bu mu?
BAM Evet.
BİM Sonra duralım mı?
BAM Evet.
BİM Tamam. (BOM'a) Gel.

(BİM, E'den çıkar. Arkasından BOM çıkar)

V İyi.
Yalnızım.
Şimdi yaz.
Zaman geçiyor.
Sonunda Bim gelir.

Tekrar gelir.

(BİM, E'den girer, 2'de durur, boynu bükük)

BAM Evet?
BİM (Boynu hep bükük) Hiç.
BAM Söylemedi mi?
BİM Hayır.
BAM İyice kaşydın mı?
BİM Evet.
BAM Ama söylemedi?
BİM Hayır.
V İyi değil.
Baştan başlıyorum.
BAM Evet?
BİM Hiç.
BAM Nerede olduğunu söylemedi mi?
V Daha iyi.
BİM Nerede?
V Aha!
BAM Nerede.
BİM Hayır.
BAM İyice kaşydın mı?
BİM Evet.
BAM Ve nerede olduğunu söylemedi?
BİM Hayır.
BAM Ağladı?
BİM Evet.
BAM Çıglıklar attı?

BİM Evet.
BAM Merhamet dilendi?
BİM Evet.
BAM Ama nerede olduğunu söylemedi?
BİM Hayır.
BAM O halde neden durdun?
BİM Bayıldı.
BAM Sen de ayıltmadın?
BİM Denedim.
BAM Eee?
BİM Başaramadım.

(Bir süre geçer)

BAM Yalan söylüyorsun. *(Bir süre geçer)* Sana nerede olduğunu söyledi. *(Bir süre geçer)* Sana nerede olduğunu söylediğini itiraf et. *(Bir süre geçer)* İtiraf edene kadar seni de kaşışınlar.
V İyi.
Sonunda Bem gelir.

(BEM, N'den girer, 1'de durur, başı dik)

BAM *(BEM'e)* İşin var mı?
BEM Hayır.
BAM Onu götür ve itiraf edene kadar iyice kaşı.
BEM Ne itiraf etmesi gerekiyor?
BAM Nerede olduğunu ona söylediğini.

BEM Hepsi bu mu?
BAM Evet.
V İyi değil.
Baştan başlıyorum.
BAM Onu götür ve itiraf edene kadar iyice kaşı.
BEM Ne itiraf etmesi gerekiyor?
BAM Nerede olduğunu ona söylediğini.
BEM Hepsi bu mu?
BAM Ve nerede olduğunu.
V Daha iyi.
BEM Hepsi bu mu?
BAM Evet.
BEM Sonra duralım mı?
BAM Evet.
BEM Tamam. (*BİM'e*) Gel.

(BEM, N'den çıkar. Arkasından BİM çıkar)

V İyi.
Yalnızım.
Şimdi sonbahar.
Zaman geçiyor.
Sonunda BEM gelir.
Tekrar gelir.

(BEM, N'den girer, 1'de durur, boynu bükük)

BAM Evet?
BEM (*Boynu hep bükük*) Hiç.

BAM Nerede olduğunu söylemedi mi?

BEM Hayır.

V Yine aynı.

BAM Yalan söylüyorsun. *(Bir süre geçer)* Sana nerede olduğunu söyledi. *(Bir süre geçer)* Sana nerede olduğunu söylediğini itiraf et. *(Bir süre geçer)* İtiraf edene kadar seni de kaşısınlar.

BEM Ne itiraf etmem gerekiyor?

BAM Sana nerede olduğunu söylediğini.

BEM Hepsi bu mu?

BAM Ve nerede olduğunu.

BEM Hepsi bu mu?

BAM Evet.

BEM Sonra duralım mı?

BAM Evet. Gel.

(BAM, O'dan çıkar. Arkasından BEM çıkar)

V Şimdi kış.

Zaman geçer.

Sonunda ben gelirim.

Tekrar gelirim.

(BAM, O'dan girer, 3'te durur, boynu bükük)

İyi.

Yalnızım.

Hâlâ eskiden olduğu gibiyim.

Şimdi kış.
Yolculuk yok.
Zaman geçiyor.
Hepsi bu.
Anlayabilen anlasın.
Işığı kapatıyorum.

*(Alanın ışığı söner.
Bir süre geçer.
V'nin ışığı söner)*

İÇİNDEKİLER

Bu Kez **7**

Solo **25**

Beşik **37**

Ohio Doğa laması **53**

Felaket **67**

Ne Nerede **79**

Beckett çok sayıda kısa oyun yazdı. Yaşlandıkça oyunların boyları gitgide kısaldı. Sanki vaktinizi çalmak istemiyorum der gibiydi. Bunlara dramatikul adını vermişti; kısa ama aynı zamanda üzerinde durmaya değmez...



Çeviren: Şadan Aydın - Şerif Erol - Güven Turan



 kirmizikedi.com
 /kirmizikedyayinevi
 /krnzikedikitap
 /kirmizikedyayinevi



ISBN 978-605-298-407-9



₺ 13

9 786052 984079